

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
GERARD HOGAN
prednesené 1. októbra 2020¹

Vec C-940/19

**Les Chirugiens-Dentistes de France,
Confédération des Syndicats médicaux français,
Fédération des Syndicats pharmaceutiques de France,
Syndicat des Biologistes,
Syndicat des Médecins libéraux,
Union dentaire,
Conseil national de l'Ordre des Chirugiens-Dentistes,
Conseil national de l'Ordre des Masseurs-Kinésithérapeutes,
Conseil national de l'Ordre des Infirmiers
proti
Ministre des Solidarités et de la Santé,
Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation,
Premier ministre**

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Uznávanie odborných kvalifikácií – Smernica 2005/36/ES – Článok 4f ods. 6 – Vnútroštátne predpisy ustanovujúce čiastočný prístup k určitým zdravotníckym povolaniam“

I. Úvod

1. Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 4f ods. 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií², zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2013/55/EÚ z 20. novembra 2013, ktorou sa mení smernica 2005/36/ES o uznávaní odborných kvalifikácií a nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu (ďalej len „nariadenie o IMI“)³. Toto ustanovenie prvýkrát umožňuje čiastočný prístup k odbornej činnosti v rámci systému vzájomného uznávania kvalifikácií.

2. Aj keď sa vzájomné uznávanie odborných kvalifikácií vo všeobecnosti považuje za jeden z veľkých úspechov vnútorného trhu, je tiež potrebné poznamenať, že jeho dosiahnutie sa nezaobišlo bez ťažkostí. Jeden problematický bod, ktorý sa objavil, je ten, že zo skúsenosti vieme, že v každom členskom štáte môže existovať celý rad podkategórií a špecializácií v rámci rôznych povolání. V mnohých prípadoch títo konkrétni odborníci nemusia mať požadovanú kvalifikáciu, ktorá by im umožnila dosiahnuť úplné uznanie odbornej kvalifikácie v inom členskom štáte.

¹ Jazyk prednesu: angličtina.

² Ú. v. EÚ L 255, 2005, s. 22.

³ Ú. v. EÚ L 354, 2013, s. 132.

3. Ako uvidíme ďalej, práve na vyriešenie tohto konkrétneho problému normotvorca Únie predstavil koncept čiastočného prístupu, aby sa vysporiadal s týmito podkategóriami a špecializáciami. Keďže na pozadí tejto veci je zubné lekárstvo, príkladom môžu byť dentálni hygienici. Kvalifikovaný dentálny hygienik môže mať záujem vykonávať činnosť v inom členskom štáte, ale zistí, že ju vykonávať nemôže, keďže nemá aj kvalifikáciu zubného chirurga. Tento problém sa snaží vyriešiť ustanovenie týkajúce sa čiastočného prístupu v najnovšej smernici o uznávaní odborných kvalifikácií.

4. Tento návrh bol podaný v rámci konania, ktoré začala Confédération nationale des Syndicats dentaires, teraz Les Chirugiens-Dentistes de France, a ďalšie organizácie zastupujúce odborníkov pôsobiach v zdravotníctve. Odporcami v tomto konaní sú Ministre des Solidarités et de la Santé (minister pre solidaritu a zdravie), Ministre de l'Enseignement supérieur, de la recherche et de l'innovation (minister pre vyššie vzdelávanie, výskum a inovácie) a Premier Ministre (predseda vlády). Navrhovatelia tvrdia, že v konečnom dôsledku sa francúzska vláda snažila protiprávne prebrať niekoľkými regulačnými predpismi požiadavky smernice 2013/55 do francúzskeho vnútroštátneho práva.

II. Právny rámec

A. Právo Únie

1. Smernica 2013/55

5. Odôvodnenie 7 smernice 2013/55 stanovuje:

„Smernica 2005/36/ES sa vzťahuje len na odborníkov, ktorí chcú vykonávať to isté povolanie v inom členskom štáte. Existujú prípady, keď sú príslušné činnosti v hostiteľskom členskom štáte súčasťou povolania s väčším rozsahom činností ako v domovskom členskom štáte. Ak sú rozdiely v oblastiach činnosti také veľké, že by sa vyžadovalo, aby odborník absolvoval úplný program vzdelávania a odbornej prípravy na kompenzáciu nedostatkov, a ak o to odborník požiada, hostiteľský členský štát by mu mal za týchto konkrétnych okolností udeliť čiastočný prístup. Ak však ide o závažné dôvody všeobecného záujmu, ako ich Súdny dvor Európskej únie definuje v judikatúre týkajúcej sa článkov 49 a 56 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) a ktoré sa môžu ďalej rozvíjať, členský štát by mal mať možnosť na zamietnutie čiastočného prístupu. Môže ísť najmä o zdravotnícke povolania, ak môžu vplývať na verejné zdravie alebo bezpečnosť pacienta. Čiastočný prístup by sa mal udeľovať tak, aby sa neporušilo právo sociálnych partnerov na organizovanie sa.“

2. Smernica 2005/36

6. Článok 1 smernice 2005/36, nazvaný „Účel“, znie:

„Táto smernica stanovuje pravidlá, podľa ktorých členský štát, ktorý na svojom území umožňuje prístup k regulovanému povolaniu alebo výkon regulovaného povolania na základe osobitných odborných kvalifikácií (ďalej len „hostiteľský členský štát“), uznáva odborné kvalifikácie získané v jednom alebo viacerých členských štátoch (ďalej len „domovský členský štát“), a ktorý umožňuje osobe s takými odbornými kvalifikáciami vykonávať rovnaké povolanie v tomto štáte, na prístup k tomuto povolaniu a výkon tohto povolania.

V tejto smernici sa stanovujú aj pravidlá týkajúce sa čiastočného prístupu k regulovaným povolaniam a uznávaniu odborných stáží absolvovaných v inom členskom štáte.“

7. Článok 4 smernice 2005/36, nazvaný „Účinky uznania“, stanovuje:

„1. Uznanie odbornej kvalifikácie zo strany hostiteľského členského štátu umožňuje príslušným osobám získať v tomto členskom štáte prístup k rovnakému povolaniu, ako je povolanie, pre ktoré sú kvalifikovaní v domovskom členskom štáte, a vykonávať ho v hostiteľskom členskom štáte za tých istých podmienok ako ich štátni príslušníci.

2. Na účely tejto smernice je povolanie, ktoré chce žiadateľ vykonávať v hostiteľskom členskom štáte, rovnaké ako povolanie, pre ktoré je kvalifikovaný vo svojom domovskom členskom štáte, ak sú príslušné činnosti porovnateľné.

3. Odchyľne od odseku 1 sa čiastočný prístup k povolaniu v hostiteľskom členskom štáte udeľuje pod podmienkami uvedenými v článku 4f.“

8. Podľa článku 4f smernice 2005/36, nazvaného „Čiastočný prístup“, ktorého znenie zaviedla smernica 2013/55:

„1. Príslušný orgán hostiteľského členského štátu udelí na základe individuálneho posúdenia čiastočný prístup k odbornej činnosti na svojom území len vtedy, keď sú splnené tieto podmienky:

- a) odborník je plne odborne spôsobilý vykonávať v domovskom členskom štáte odbornú činnosť, pre ktorú sa v hostiteľskom členskom štáte žiada o čiastočný prístup;
- b) rozdiely medzi odbornou činnosťou vykonávanou podľa právnych predpisov v domovskom členskom štáte a regulovaným povolaním v hostiteľskom členskom štáte ako takým sú také veľké, že uplatnenie kompenzačných opatrení by viedlo k tomu, že by sa od žiadateľa vyžadovalo skončenie úplného programu vzdelávania a odbornej prípravy, ktorý sa vyžaduje v hostiteľskom členskom štáte, aby mali prístup k plne regulovanému povolaniu v hostiteľskom členskom štáte;
- c) odborná činnosť sa objektívne môže oddeliť od ostatných činností patriacich pod regulované povolanie v hostiteľskom členskom štáte.

Na účely písmena c) príslušný orgán hostiteľského členského štátu zohľadňuje, či sa odborná činnosť môže vykonávať ako nezávislá činnosť v domovskom členskom štáte.

2. Čiastočný prístup sa môže zamietnuť, ak je takéto zamietnutie opodstatnené závažnými dôvodmi všeobecného záujmu, vhodné na zabezpečenie dosiahnutia sledovaného cieľa, a nepresahuje rámec toho, čo je nevyhnutne potrebné na dosiahnutie tohto cieľa.

3. Žiadosti na účely usadenia v hostiteľskom členskom štáte sa preskúmajú v súlade s kapitolami I a IV hlavy III.

4. Žiadosti na účely poskytovania dočasných a príležitostných služieb v hostiteľskom členskom štáte týkajúce sa odborných činností, ktoré majú dôsledky na verejné zdravie alebo bezpečnosť, sa preskúmajú v súlade s hlavou II.

5. Odchyľne od článku 7 ods. 4 šiesteho pododseku a článku 52 ods. 1 sa po udelení čiastočného prístupu odborná činnosť vykonáva pod profesijným titulom domovského členského štátu. Hostiteľský členský štát môže požadovať používanie tohto profesijného titulu v jazykoch hostiteľského členského štátu. Odborníci, ktorí využívajú čiastočný prístup, jasne naznačia príjemcom služieb rozsah svojej odbornej činnosti.

6. Tento článok sa nevzťahuje na odborníkov, ktorým sa automaticky uznali ich odborné kvalifikácie podľa hlavy III kapitol II, III a IIIa.“

9. Podľa článku 21 ods. 1 smernice 2005/36, nazvaného „Zásada automatického uznávania“:

„Každý členský štát uznáva doklad o formálnej kvalifikácii lekára, ktorý umožňuje prístup k odborným činnostiam lekára so základnou odbornou prípravou a špecializovaného lekára, sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť, zubného lekára, špecializovaného zubného lekára, veterinárneho lekára, farmaceuta a architekta, uvedený v prílohe V body 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 a 5.7.1 v tomto poradí, ktorý spĺňa minimálne požiadavky na odbornú prípravu podľa článkov 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 a 46 v tomto poradí, a na účely prístupu k odborným činnostiam a výkonu týchto odborných činností, uznáva takýto doklad na svojom území ako rovnocenný s dokladom o formálnej kvalifikácii, ktorý sám vydáva.

...“

B. Francúzske právo

10. Prijatím ordonnance n° 2017-50 du 19 janvier 2017 relative à la reconnaissance des qualifications professionnelles dans le domaine de la santé (nariadenie č. 2017-50 z 19. januára 2017 o uznávaní odborných kvalifikácií v zdravotníctve) sa mala do francúzskeho práva prebrať smernica 2013/55. Do code de la santé publique (Zákonník pre verejné zdravie) zaviedla články L. 4002-3 až L. 4002-6.

11. Článok L. 4002-3 Zákonníka pre verejné zdravie otvára možnosť čiastočného prístupu ku všetkým zdravotníckym povolaniam upraveným v časti IV tohto zákonníka vrátane povolaní, na ktoré sa vzťahuje mechanizmus automatického uznávania odborných kvalifikácií.

12. Décret n° 2017-1520 du 2 novembre 2017 relatif à la reconnaissance des qualifications professionnelles dans le domaine de la santé (vyhláška č. 2017-1520 z 2. novembra 2017 o uznávaní odborných kvalifikácií v oblasti zdravotníctva) bola vydaná najmä na účely uplatnenia článku L. 4002-3 Zákonníka pre verejné zdravie. Nariadenia ministra pre solidaritu a zdravotníctvo zo 4. a 8. decembra 2017 boli vydané na účely implementácie vyhlášky č. 2017-1520 z 2. novembra 2017.

III. Skutkové okolnosti sporu vo veci samej

13. Les Chirugiens-Dentistes de France a ďalšie vyššie uvedené organizácie podali prostredníctvom niekoľkých návrhov žalobu na Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko) z dôvodu prekročenia právomoci, pričom sa v závislosti od konkrétneho prípadu domáhali úplného alebo čiastočného zrušenia vyhlášky č. 2017-1520 z 2. novembra 2017 a/alebo zrušenia nariadenia ministra pre solidaritu a zdravotníctvo zo 4. decembra 2017 a/alebo zrušenia nariadenia ministra pre solidaritu a zdravotníctvo z 8. decembra 2017.

14. Na podporu svojej žaloby navrhovateľa predovšetkým tvrdia, že vyššie uvedené vnútroštátne právne predpisy nezákonne zahŕňajú do rozsahu čiastočného prístupu povolania, na ktoré sa vzťahuje hlava III kapitola III smernice 2005/36, a to povolania, ktoré využívajú mechanizmus automatického uznávania odborných kvalifikácií.

15. Keďže tieto rôzne ustanovenia vychádzajú z nariadenia, ktorým sa smernica 2013/55 preberá do francúzskeho práva, vnútroštátny súd uviedol, že pre rozhodnutie tohto sporu je rozhodujúca otázka, či článok 4f ods. 6 smernice 2005/36 – zavedený smernicou 2013/55 – bráni členskému štátu v tom, aby umožnil čiastočný prístup k niektorému z týchto povolaní.

IV. Návrh na začatie prejudiciálneho konania a konanie na Súdnom dvore

16. Za týchto okolností Conseil d'État (Štátna rada) rozhodnutím z 19. decembra 2019 doručeným Súdnemu dvoru 30. decembra 2019 rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Bráni článok 4f ods. 6 [smernice 2005/36] členskému štátu v tom, aby zaviedol možnosť čiastočného prístupu k niektorému z povolání, na ktoré sa vzťahuje mechanizmus automatického uznávania odborných kvalifikácií upravený v ustanoveniach hlavy III kapitoly III tejto smernice?“

17. Písomné pripomienky predložili Les Chirugiens-Dentistes de France, Conseil national de l'Ordre des Chirugiens-Dentistes, Conseil national de l'Ordre des Infirmiers, francúzska, česká a rakúska vláda a Európska komisia.

18. Po ukončení písomnej časti konania Súdny dvor usúdil, že má dostatok informácií na to, aby mohol rozhodnúť bez pojednávania v súlade s článkom 76 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

V. Analýza

19. Na základe judikatúry Súdneho dvora, najmä rozsudku z 19. januára 2006, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos (C-330/03, EU:C:2006:45), a v oblasti zdravotníctva rozsudku z 27. júna 2013, Nasiopoulos (C-575/11, EU:C:2013:430), normotvorca Únie zaviedol do smernice 2005/36 koncept „čiastočného prístupu“ k odbornej činnosti. Podľa článku 4f ods. 1 smernice 2005/36 teda príslušný orgán hostiteľského členského štátu musí v súčasnosti na základe individuálneho posúdenia a za splnenia podmienok stanovených v tomto ustanovení umožniť čiastočný prístup k odbornej činnosti na svojom území.

20. Článok 4f ods. 6 smernice 2005/36 napriek tomu uvádza, že tento článok 4f „sa nevzťahuje na odborníkov, ktorým sa automaticky uznali ich odborné kvalifikácie podľa hlavy III kapitol II, III a IIIa“.

21. Svojou otázkou sa Conseil d'État (Štátna rada) snaží práve zistiť, či článok 4f ods. 6 smernice 2005/36 bráni čiastočnému prístupu k niektorému z povolání, na ktoré sa vzťahuje mechanizmus automatického uznávania odborných kvalifikácií uvedený v ustanoveniach hlavy III kapitoly III tejto smernice.

22. Vzhľadom na znenie ustanovení predmetnej smernice, jej systém a celkovú štruktúru, ako aj ciele, ktoré sleduje, sa domnievam, že Súdny dvor by mal na túto otázku odpovedať záporne. K tomuto záveru som dospel z týchto dôvodov.

23. Po prvé, pokiaľ ide o znenie článku 4f ods. 6 smernice 2005/36, je potrebné uviesť, že na rozdiel od iných ustanovení tejto smernice normotvorca použil pojem „odborníci“ namiesto „povolania“. ⁴ Zdá sa, že tieto slová nie sú zvolené inak ako zámerne. Zatiaľ čo návrh Komisie neobsahoval také ustanovenie, akým je súčasný šiesty odsek článku 4f smernice 2005/36, Európsky parlament navrhol úpravu, ktorá vylučuje „určité povolania“ ako celok z čiastočného prístupu, a nie na základe individuálneho posúdenia. ⁵ Pojem „odborníci“ bol však uprednostnený po dohode medzi inštitúciami zapojenými do legislatívneho procesu.

24. Vzhľadom na to, že v smernici 2005/36 sa nenachádza definícia pojmu „odborníci“, určenie významu a rozsahu tohto pojmu sa podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora musí vykonať v súlade s jeho obvyklým významom v bežnom jazyku, pričom sa zohľadní kontext, v ktorom sa používa, a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou. ⁶

25. Za týchto okolností má výber slov použitých v článku 4f ods. 6 smernice 2005/36 tendenciu obmedzovať rozsah výnimky uvedenej v tomto ustanovení na odborníkov – t. j. na osoby, ktoré vykonávajú jedno z povolaní uvedených v hlave III kapitolách II, III a IIIa smernice 2005/36 a na ktoré ako také sa vzťahuje automatické uznávanie ich odborných kvalifikácií v súlade s podmienkami uvedenými v smernici – a nie na povolanie chápané ako celok.

26. Po druhej analýze štruktúry článku 4f smernice 2005/36 potvrdzuje tento výklad, pretože takáto kontextová analýza alebo systematický prístup vyžaduje, aby odseky, z ktorých sa článok skladá, tvorili celok, ktorého ustanovenia nemožno posudzovať oddelene. ⁷

27. V tejto súvislosti je nespochybniteľné, že prvý odsek článku 4f smernice 2005/36 ustanovuje zásadu čiastočného prístupu k odborným činnostiam a stanovuje podmienky na udelenie čiastočného prístupu, zatiaľ čo druhý odsek stanovuje možnosť zamietnutia čiastočného prístupu zo závažných dôvodov všeobecného záujmu. Tretí a štvrtý odsek potom vysvetľujú postup, podľa ktorého sa majú žiadosti preskúmať, a piaty odsek špecifikuje, pod akým titulom sa musí odborná činnosť vykonávať a aké informácie sa majú poskytnúť príjemcovi služby. Šiesty a teda posledný odsek potom spresňuje, že tieto ustanovenia článku 4f sa nevzťahujú na odborníkov, ktorým sa automaticky uznali ich odborné kvalifikácie podľa hlavy III kapitol II, III a IIIa. Z tejto štruktúry je preto jasné, že posledný odsek predstavuje výnimku zo zásady uvedenej v prvom odseku a formulovanej v ďalších odsekoch. Ako výnimka zo zásady čiastočného prístupu sa preto musí článok 4f ods. 6 smernice 2005/36 vykladať reštriktívne.

28. Po tretie cieľ sledovaný článkom 4f smernice 2005/36 a v širšom zmysle touto smernicou vedie k rovnakému výkladu.

29. Pokiaľ ide o účel smernice 2005/36, ako už Súdny dvor rozhodol, cieľom tejto smernice je umožniť osobe, ktorá má odbornú kvalifikáciu, ktorá jej umožňuje prístup k regulovanému povolaniu v jej domovskom členskom štáte, prístup k rovnakému povolaniu v hostiteľskom členskom štáte, na výkon ktorého získala kvalifikáciu v domovskom členskom štáte. ⁸

4 Pozri pre porovnanie článok 6 písm. a), článok 7 ods. 4 alebo článok 10 smernice 2005/36.

5 Porovnaj návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2005/36/ES o uznávaní odborných kvalifikácií a nariadenie o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu [KOM(2011) 883 v konečnom znení], ktorý predložila Komisia, a pozmeňujúci a doplňujúci návrh 34 v návrhu správy Výboru pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa zo 16. júla 2012 o návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2005/36/ES o uznávaní odborných kvalifikácií a nariadenie o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu [2011/0435 (COD)].

6 Pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. júna 2018, Louboutin a Christian Louboutin (C-163/16, EU:C:2018:423, bod 20).

7 Pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. septembra 2015, Sodial International (C-383/14, EU:C:2015:541, bod 25).

8 Pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. apríla 2015, Angerer (C-477/13, EU:C:2015:239, body 36 a 44).

30. Pokiaľ ide o cieľ článku 4f smernice 2005/36, je potrebné najskôr dodať, že smernica, ktorá zaviedla toto ustanovenie – a to konkrétne smernica 2013/55 – bola prijatá na základe článku 53 ods. 1 ZFEÚ. Zo znenia tohto posledného uvedeného ustanovenia však vyplýva, že cieľom smerníc prijatých na tomto základe je uľahčiť vzájomné uznávanie diplomov, osvedčení a iných dokladov tým, že sa stanoví spoločné pravidlá a podmienky, ktoré budú viesť, ak to bude možné, k automatickému uznávaniu uvedených diplomov, osvedčení a iných dokladov.⁹ Odôvodnenie 7 smernice 2013/55 ďalej potvrdzuje, že udelenie čiastočného prístupu – pre povolania, pri ktorých sú rozdiely v oblastiach činnosti v domovskom členskom štáte odborníka a v hostiteľskom členskom štáte také veľké, že by sa vyžadovalo, aby odborník absolvoval úplný program vzdelávania a odbornej prípravy na kompenzáciu nedostatkov – je zjavne súčasťou tohto cieľa, ktorým je uľahčenie vzájomného uznávania.

31. V tejto súvislosti zastávam názor, že harmonizácia odborných kvalifikácií, ktorá je potrebná na automatické uznávanie profesií, ktorých rozsah činnosti je jasne definovaný smernicou – ako sú napríklad zubní lekári¹⁰ – neznamená, že niektoré členské štáty odmietnu paralelné a autonómne vykonávanie niektorých činností, ktoré sú zahrnuté v definícii „harmonizovaného povolania“.¹¹ Bolo by však v rozpore s vyššie uvedenými cieľmi, ak by sa bránilo týmto odborníkom vykonávať činnosť v inom členskom štáte iba pod zámenkou, že patrí medzi činnosti patriace pod iné povolanie so širšou pôsobnosťou.

32. Zavedenie čiastočného prístupu do smernice 2005/36 podľa môjho názoru viedlo k nepoužiteľnosti judikatúry vychádzajúcej z predchádzajúcich smerníc, ktoré neobsahovali ustanovenia o vytvorení kategórie odborníkov, ktorá nezodpovedala akejkoľvek inej kategórii uvedenej v smerniciach, ktoré platili v danom čase.¹²

33. Na rozdiel od toho, čo mohli akokoľvek tvrdiť navrhovatelia v konaní vo veci samej, nevidím, ako by mohlo byť udelenie čiastočného prístupu pre činnosti, ktoré sú zahrnuté do povolaní, pri ktorých sa odborná kvalifikácia automaticky uznáva podľa hlavy III kapitol II, III a IIIa smernice 2005/36, v rozpore s harmonizáciou, ktorá je cieľom normotvorcu. Takáto harmonizácia nebráni skutočnosti, že tieto povolania môžu zahŕňať rôzne činnosti, ktoré môžu byť z objektívneho hľadiska oddelené od činností patriacich pod „harmonizované povolanie“ a ako také môžu byť vykonávané autonómne.

34. Naproti tomu osobe – „odborníkovi“ v zmysle článku 4f ods. 6 smernice 2005/36 – ktorý má všetky kvalifikácie požadované na vykonávanie niektorého z povolaní, na ktoré sa vzťahuje automatické uznávanie odborných kvalifikácií, musí byť nevyhnutne umožnené vykonávať všetky činnosti patriace pod predmetné povolanie. Takýmto spôsobom sa zachová účinok – *potrebný účinok* – smernice 2005/36 a zákaz čiastočného prístupu uvedený v článku 4f ods. 6 smernice 2005/36, tak ako ho chápem.

35. Aj keď smernica 2005/36 považuje tieto povolania, pri ktorých sú kvalifikácie harmonizované, za celok, táto smernica napriek tomu uznáva skutočný stav, že v mnohých členských štátoch existujú samostatné odborné činnosti vykonávané v rámci jedného povolania. Tieto odborné činnosti môžu samozrejme zahŕňať zodpovedajúce vzdelávanie a odbornú prípravu. Smernica 2005/36 skutočne nebráni tomu, aby špecializovaná odborná príprava, ktorej názov nezodpovedá špecializovaným odborným prípravám uvedeným v jej prílohe V, bola prístupná osobám, ktoré ukončili iba základnú

9 Pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. januára 2006, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos (C-330/03, EU:C:2006:45, bod 23).

10 Podľa článku 36 ods. 1 smernice 2005/36 a na účely tejto smernice „odborné činnosti zubného lekára sú činnosti definované v odseku 3 a vykonávané na základe odbornej kvalifikácie uvedenej v prílohe V bode 5.3.2“.

11 Dobrým príkladom je situácia belgických dentálnych hygienikov uvedená Komisiou.

12 Pozri uznesenie zo 17. októbra 2003, Vogel (C-35/02, EU:C:2003:570, body 28, 30 a 31).

lekársku odbornú prípravu, ako aj osobám, ktoré ukončili a ktorým potvrdili iba štúdium v rámci základnej odbornej prípravy zubného lekára,¹³ a to aj v takom prípade, ak takáto špecializovaná odborná príprava nemôže viesť k vydaniu dokladu o odbornej príprave zubného lekára so základnou odbornou prípravou.¹⁴

36. Za týchto okolností sa domnievam, že rovnako ako v prípade iných povolání, ktoré uvádza Súdny dvor vo svojich rozsudkoch z 19. januára 2006, *Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos* (C-330/03, EU:C:2006:45), a z 27. júna 2013, *Nasiopoulos* (C-575/11, EU:C:2013:430), ak je dotknutá činnosť objektívne oddeliteľná od činností jedného z povolání, na ktoré sa vzťahuje mechanizmus automatického uznávania odborných kvalifikácií uvedený v ustanoveniach hlavy III kapitoly III tejto smernice, odradzujúci účinok spôsobený vylúčením možnosti čiastočného prístupu by bol príliš významný na to, aby ho mohla vyvážiť obava z prípadného porušenia práv príjemcov služieb alebo toho, čo sa vyžaduje na úrovni ochrany zdravia.¹⁵

37. V takom prípade je možné tieto legitímne ciele dosiahnuť menej prísnymi prostriedkami, najmä povinnosťou používať pôvodný profesijný titul alebo akademický titul tak v pôvodnom jazyku a podobe, ako aj jeho preklad do úradného jazyka hostiteľského členského štátu.¹⁶ Takéto ochranné opatrenie je v súčasnosti výslovne uvedené v článku 4f ods. 5 smernice 2005/36. V článku 4f ods. 5 sa ďalej uvádza, že odborníci, ktorí využívajú čiastočný prístup, musia jasne naznačiť príjemcom služieb rozsah svojej odbornej činnosti. Okrem toho je potrebné pripomenúť, že čiastočný prístup je možné udeliť iba na základe individuálneho posúdenia a že členské štáty môžu v každom prípade odmietnuť čiastočný prístup takými závažnými dôvodmi všeobecného záujmu, akým je verejné zdravie, v súlade s článkom 4f ods. 2 smernice 2005/36.

38. V dôsledku toho sa na základe vyššie uvedených úvah domnievam, že článok 4f ods. 6 smernice 2005/36 nebráni členskému štátu v udeľovaní čiastočného prístupu k niektorému z povolání, na ktoré sa vzťahuje mechanizmus automatického uznávania odborných kvalifikácií uvedený v ustanoveniach hlavy III kapitoly III tejto smernice.

VI. Návrh

39. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálnu otázku, ktorú položila Conseil d'État (Štátna rada), takto:

Článok 4f ods. 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií, zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2013/55/EÚ z 20. novembra 2013, nebráni členskému štátu v udeľovaní čiastočného prístupu k niektorému z povolání, na ktoré sa vzťahuje mechanizmus automatického uznávania odborných kvalifikácií, ktorý je uvedený v ustanoveniach hlavy III kapitoly III tejto smernice.

¹³ Pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. septembra 2013, *Conseil national de l'ordre des médecins* (C-492/12, EU:C:2013:576, bod 39).

¹⁴ Pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. septembra 2013, *Conseil national de l'ordre des médecins* (C-492/12, EU:C:2013:576, bod 40).

¹⁵ V tomto zmysle pozri rozsudky z 19. januára 2006, *Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos* (C-330/03, EU:C:2006:45, bod 38), a z 27. júna 2013, *Nasiopoulos* (C-575/11, EU:C:2013:430, body 30 a 34).

¹⁶ Pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. januára 2006, *Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos* (C-330/03, EU:C:2006:45, bod 38).